అత్యున్నత న్యాయస్థానాల నివేదికలు

స్టేట్ ఆఫ్ మధ్యప్రదేశ్

వర్సెస్

అహ్మదుల్లా.

[ఎ.కె. సర్కార్ మరియు ఎన్. రాజగోపాల అయ్యంగార్ న్యాయమూర్తులు]

1961

జనవరి, 25.

హత్య – మనస్సు యొక్క అస్పష్టత యొక్క అభ్యర్థన – కీలకమైన సమయం – నిర్దోషి – హైకోర్టు తిరస్కరించడం, సమర్థనీయమైతే – ఇండియన్ పీనల్ కోడ్, సెక్షన్లు 84, 302.

భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 302 ప్రకారం హత్యా నేరం కింద నిందితుడిని నిర్దోషిగా విడుదల చేస్తూ సెషన్స్ జడ్జి ఆమోదించిన ఆరోపణతో నిందితుడి మనస్సు సరిగా లేదని హైకోర్టు ధృవీకరించింది. ప్రాసిక్యూషన్ కేసు ఏమిటంటే , నిందితుడు తన అత్తగారిపై అఘాయిత్యానికి పాల్పడ్డాడని, ఆమె రాత్రిపూట నిద్రపోతున్న సమయంలో ఆమె శరీరం నుండి తలను వేరు చేసి హత్యకు పాల్పడ్డాడు. అతను నేరాన్ని అంగీకరించాడు , కాని విచారణలో పిచ్చితనం యొక్క అభ్యర్థన తీసుకోబడింది. రాష్ట్రం ద్వారా ప్రత్యేక సెలవుతో అప్పీల్‌పై:

అస్థిరమైన మనస్సును ఏర్పరచవలసిన కీలకమైన సమయం నేరం వాస్తవంగా జరిగిన సమయం అని చెప్పబడింది , భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 84 కింద అందించిన మినహాయింపును పొందేందుకు నిందితుడిపై ఉన్న దానిని నిరూపించే భారం.

.నేరం జరగడానికి ముందు లేదా తర్వాత నిందితుడు **"ఎపిలెప్టిక్ రకం పిచ్చితనం"** తో బాధపడ్డాడని నిరూపించడానికి మాత్రమే సరిపోదు.

హెన్రీ పెర్రీ, 14 క్రిమినల్ అప్పీల్ Rep.48, అనుసరించారు.

నేరం జరిగిన తరుణంలో నిందితుడు తాను చేస్తున్నది తప్పు అని తెలుసుకోలేని అసమర్థుడని చూపించడానికి ఇన్‌స్టంట్ కేసు రికార్డులో ఏమీ లేదు.చట్టానికి విరుద్ధంగా మరియు భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 84 ప్రకారం అతను నిర్దోషిగా విడుదలకు అర్హుడు కాదు.

కేసు యొక్క రుజువైన పరిస్థితులలో నిర్దోషిగా విడుదల చేయడంలో జోక్యం చేసుకోవడానికి హైకోర్టు నిరాకరించడాన్ని "ప్రేరేపిత కారణాల"గా ఏ నియమం ప్రకారం సమర్థించలేము.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.120 ఆఫ్ 1960.

1957 క్రిమినల్ అప్పీల్ నం.3లో మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు (గ్వాలియర్ బెంచ్) యొక్క ఫిబ్రవరి 28, 1958 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేయండి.

ఐ.ఎన్. ష్రాఫ్, అప్పీలుదారు కోసం

ప్రతివాది కనిపించలేదు.

1961. జనవరి 25. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

అయ్యంగార్, J. – ఇది సెషన్స్ జారీ చేసిన నిర్దోషిగా ప్రకటించే ఉత్తర్వును తిరస్కరించడానికి నిరాకరించిన మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు (గ్వాలియర్ బెంచ్)కి తాను ఇష్టపడే అప్పీల్‌ను కొట్టివేయడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేసింది. భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 302 ప్రకారం ప్రతివాది నేరానికి పాల్పడలేదని న్యాయమూర్తి పేర్కొన్నారు. సెషన్స్ జడ్జి నిర్దోషిగా ప్రకటించడాన్ని హైకోర్టు అంగీకరించింది , నేరం జరిగిన సమయంలో ప్రతివాది అస్పష్టమైన మనస్సుతో ఉన్నాడు కాబట్టి భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 84 ప్రకారం నిర్దోషిగా విడుదల చేయబడే అర్హత ఉంది.

వాస్తవాల గురించి లేదా కోడ్‌లోని సెక్షన్ 84 నిర్మాణం గురించి కూడా చాలా తక్కువ వివాదం ఉంది, ఎందుకంటే అప్పీల్‌పై సెషన్స్ జడ్జి మరియు ఉన్నత న్యాయస్థానంలోని న్యాయమూర్తులు ఇద్దరూ కీలకమైన సమయం అని అభిప్రాయపడ్డారు. ఆ సెక్షన్‌లో నిర్వచించినట్లుగా , ఆ చర్యకు పాల్పడినప్పుడు మనస్సును స్థాపించాలి. సాక్ష్యం ద్వారా నిర్ధారించబడిన వాస్తవాలకు ఈ సూత్రాన్ని అన్వయించడమే మన ముందు అప్పీలుదారు – రాష్ట్రం ద్వారా ఫిర్యాదు చేయడానికి కారణం.

దిగువ కోర్టులలో ప్రతివాది విజయవంతంగా అమలు చేసిన భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 84 ఈ నిబంధనలలో అమలవుతుంది:

“ఏదీ ఒక వ్యక్తి చేసిన నేరం కాదు, అది చేసే సమయంలో, బుద్ధిహీనత కారణంగా, చర్య యొక్క స్వభావాన్ని తెలుసుకోలేకపోయింది,లేదా అతను తప్పు లేదా చట్టానికి విరుద్ధంగా చేస్తున్నాడు.”

నిందితుడి మానసిక స్థితిని రుజువు చేయాల్సిన బాధ్యత వివాదాస్పదంగా లేదు ,కీలకమైన సమయంలో, ఈ సెక్షన్ వివరించినట్లుగా , ఈ మినహాయింపు ప్రయోజనాన్ని క్లెయిమ్ చేసే నిందితుడిపై ఉంటుంది (vide సెక్షన్ 105, ఇండియన్ ఎవిడెన్స్ యాక్ట్, ఇలస్ట్రేషన్ (ఎ)).

మా నిర్ణయం కోసం లేవనెత్తిన అంశాన్ని మెచ్చుకోవాలంటే , సెషన్స్ జడ్జి కనుగొన్న అంశాలను ప్రస్తావించడం అవసరం , ఈ నిబంధనల ప్రకారం హైకోర్టులోని న్యాయమూర్తులు ఆమోదించారు. అయితే, మేము అలా చేయడానికి ముందు , ఎటువంటి వివాదం లేని కొన్ని వాస్తవాలను వివరిస్తాము: మరణించిన బిస్మిల్లా నిందితుడు – ప్రతివాదితో సంబంధం కలిగి ఉన్నాడు , అతను విడాకులు తీసుకున్న అతని భార్య జిన్నాత్ తల్లి. అనవసరమైన విషయాల కోసం నిందితుడు తన అత్తగారిపై వివాదాన్ని పెంచుకున్నాడు.బిస్మిల్లా సెప్టెంబర్ 28 , 1954 రాత్రి తన సొంత ఇంట్లో పడుకుంది. మరుసటి రోజు ఉదయం బిస్మిల్లా మృతదేహం ఆమె నిద్రిస్తున్న మంచంపై రక్తపు మడుగులో తల తప్పి పడి ఉండడం ఆమె భర్తకు కనిపించింది.మృతుడి కుమారుడు వెంటనే ప్రథమ సమాచార నివేదికను అందించాడు.ప్రతివాది బిస్మిల్లా పట్ల దురుద్దేశంతో ఉన్నాడని , ఆ తర్వాత విచారణకు ఇన్‌ఛార్జ్‌గా ఉన్న సబ్–ఇన్‌స్పెక్టర్‌ను ప్రతివాది కోసం పంపినట్లు పోలీసులకు సమాచారం అందింది. ప్రతివాది హత్య చేసినట్లు అంగీకరించాడు మరియు బిస్మిల్లా తలను మరియు శరీరం నుండి వేరు చేసిన కత్తిని అతను తన తండ్రి ఫర్నిచర్ దుకాణంలో భూగర్భ సెల్‌లో దాచిన గుడ్డ–బ్యాగ్‌లో ఉంచినట్లు పేర్కొన్నాడు.ప్రతివాదిని ఆ దుకాణానికి తీసుకెళ్లారు , అక్కడ అతను పంచ–సాక్షుల సమక్షంలో కథనాలను తీసుకున్నాడు. దుకాణంలోని నగదు పెట్టెలోంచి టార్చ్ తీసి , చీకట్లో మృతుడి ఆచూకీ కోసం హత్య సందర్భంగా టార్చ్‌ను ఉపయోగించినట్లు వాంగ్మూలంతో పోలీసులకు అప్పగించాడు.నిందితుడు మృతుడి ఇంటి గోడపైకి స్కేల్ చేసిన విధానం , గదిలోకి ప్రవేశించిన విధానం , ఆమె మంచంపై నిద్రిస్తున్నట్లు మరియు ట్రంక్ నుండి తలను వేరు చేసి ఎలా తీసుకువెళ్లాడు అనే విషయాలను నిందితుడు వివరించాడు. గతంలో దూరంగా మరియు అతను దానిని బయటకు తీసిన స్థలంలో దాచిపెట్టాడు. ప్రతివాదిని జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ముందు హాజరుపరచగా , అతను పైన పేర్కొన్న అన్ని వాస్తవాలను వివరిస్తూ ఒప్పుకోలు స్టేట్‌మెంట్ ఇచ్చాడు.భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 302 ప్రకారం నేరానికి సంబంధించి గ్వాలియర్ కోర్ట్ ఆఫ్ సెషన్స్ జడ్జి ముందు తన విచారణకు నిలబడటానికి అతను కట్టుబడి ఉన్నాడు.ఇతర సాక్ష్యాధారాల ద్వారా గణనీయంగా ధృవీకరించబడిన ఒప్పుకోలు ఎన్నటికీ ఉపసంహరించుకోలేదని మేము జోడించవలసి ఉంటుంది, అయితే అతనిని కమిట్ అయిన మేజిస్ట్రేట్ మరియు అతను అడిగిన ప్రశ్నలకు అతని

సమాధానాలలోక్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 342 ప్రకారం సెషన్స్ జడ్జి ద్వారా అతను ప్రతిదీ అజ్ఞానంగా ప్రకటించాడు.

డిఫెన్స్ తరపున, అస్పష్టమైన అభ్యర్థనకు మద్దతుగా ముగ్గురు సాక్షులను విచారించారు, వారిలో ఇద్దరు వైద్య పురుషులు. మొదటి సాక్షి-మహావీర్ సింగ్ జిల్లా సివిల్ సర్జన్ మరియు మెంటల్ హాస్పిటల్ సూపరింటెండెంట్. 1952 ఆగస్ట్‌లో నిందితుడికి ప్రైవేట్ పేషెంట్‌గా చికిత్స చేసినట్లు ఆయన మాట్లాడారు. నిందితుడికి మూర్ఛ సంబంధమైన మతిస్థిమితం ఉందని , అతనిని చివరిసారిగా ఆగష్టు 1952లో చూశాడని, అంటే, సంఘటన జరిగిన తేదీకి రెండు సంవత్సరాల ముందు అని అతని వాదన. అందువల్ల అతని సాక్ష్యం చాలా ముఖ్యమైనది కాదు – నిర్ణయాత్మకమైనది అని చెప్పలేము – నేరం జరిగిన క్షణంలో నిందితుడు కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 84 ద్వారా నిర్వచించిన విధంగా పిచ్చివాడా లేదా అనే ప్రశ్నపై.1954 నవంబరు 18న మరియు ఆ తర్వాత , అంటే, సంఘటన జరిగిన దాదాపు రెండు నెలల తర్వాత, మెంటల్ హాస్పిటల్ సూపరింటెండెంట్‌ను డిఫెన్స్ కోసం పరిశీలించిన ఇతర వైద్య సాక్షి. నిందితుడు మూర్ఛ పిచ్చితో బాధపడుతున్నాడని అతని వాదన కూడా ఉంది.ఫిట్ యొక్క దాడి యొక్క మొదటి దశలో రోగి స్పాస్టిక్‌గా మారాడని , రెండవ దశలో రోగికి చేతులు మరియు కాళ్ళ మూర్ఛలు ఉంటాయని మరియు తృతీయ దశలో అపస్మారక స్థితికి చేరుకుంటుందని మరియు చివరి దశలో రోగి స్పృహ కోల్పోవచ్చని సాక్షి వాంగ్మూలం ఇచ్చాడు. నిద్ర నడకలా పనిచేస్తుంది: నిస్సందేహంగా ఇది నిందితుడు బాధపడుతున్నట్లు వైద్యుడు పేర్కొన్న వ్యాధి యొక్క స్వభావం గురించి నిపుణుల సాక్ష్యం మరియు చర్య సమయంలో నిందితుడి మానసిక స్థితికి సంబంధించిన ఎటువంటి సాక్ష్యం కాదు. నిందితుడి మానసిక స్థితి గురించి చెప్పిన మరో సాక్షి అతని తండ్రి. తన సాక్ష్యంలో అతను ఇలా పేర్కొన్నాడు:

> "నిందితుడు సెప్టెంబర్ 28, 1954 సాయంత్రం చెదిరిన మానసిక స్థితిలో ఉన్నాడు. రెండు రోజులుగా ఆహారం తీసుకోలేదు. నేను సెప్టెంబర్ 29, 1954 ఉదయం 7-30 లేదా 7-45 గంటలకు దుకాణానికి వెళ్లినప్పుడు నిందితుడు అపస్మారక స్థితిలో ఉన్నాడని మరియు అతని చేతులు మరియు కాళ్ళు బిగుసుకుపోయి ఉన్నాయని నేను కనుగొన్నాను. అప్పుడే పోలీసులు అక్కడికి వచ్చి నిందితుడిని తీసుకెళ్లారు."

ఈ సాక్ష్యం ఆధారంగా , భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 84 ప్రకారం , మానసిక స్థితిని ఏర్పరుచుకోవాల్సిన కీలకమైన సమయం గురించి చట్టాన్ని సరిగ్గా పేర్కొన్న తర్వాత నేర్చుకున్న సెషన్స్ జడ్జి, నేరాన్ని ఏర్పరిచే చర్యకు పాల్పడిన సమయం మరియు ఈ మినహాయింపు ప్రయోజనానికి నిందితుడు అర్హుడని నిరూపించే బాధ్యత అతనిపై ఉంది, ఈ నిబంధనలలో కేసులో దారితీసిన సాక్ష్యాలను సంగ్రహించారు:

> "అందువలన పరిగణించవలసిన తదుపరి విషయం ఏమిటంటే , నిందితుడు చట్టం యొక్క స్వభావాన్ని తెలుసుకోలేకపోయాడా.నిందితుడు తన అత్తగారి ఇంటికి రాత్రి వెళ్లిన విషయం తెలిసిందే. ఉద్దేశపూర్వకంగా ఆమె తలను నరికి అతని ఇంటికి తీసుకువచ్చి , ఆ చర్య యొక్క స్వభావాన్ని నిందితుడికి తెలుసుకోగలడని చూపించడానికి చాలా స్పష్టంగా ఉంది. మరోలా చెప్పాలంటే , బిస్మిల్లాను చంపే సమయంలో నిందితుడు మట్టి కుండను పగలగొడుతున్నాడన్న భావనలో లేదు. డిఫెన్స్ కోసం నేర్చుకున్న న్యాయవాది కూడా పిచ్చితనం యొక్క ఈ అంశంపై ఎటువంటి ఒత్తిడిని పెట్టలేదు. అయితే , నిందితుడు తాను చేస్తున్నది తప్పు లేదా చట్టానికి విరుద్ధమని తెలుసుకోలేదని ఆయన వాదించారు."

అయితే, న్యాయమూర్తి, ఈ క్రింది కారణాలతో నిందితులను నిర్దోషిగా విడుదల చేయాలనే తన నిర్ణయాన్ని నిలిపివేశారు:

"నేరం జరిగిన వెంటనే నిందితుడిని మెంటల్ హాస్పిటల్‌లో చేర్చారు మరియు నిందితుడు మూర్ఛ వ్యాధితో బాధపడుతున్నాడని ఆసుపత్రి సూపరింటెండెంట్ కనీసం ధృవీకరించే పరిస్థితి ఉంది.ఇప్పుడు మూర్ఛ అనేది పిచ్చితనాన్ని కలిగించే ఒక రకమైన వ్యాధి. దీన్నే ఎపిలెప్టిక్ ఇన్సానిటీ అంటారు. ఈ మతిస్థిమితంలో రోగి ఏం చేస్తున్నాడో తెలియక దారుణ హత్యలు చేస్తాడు. మూర్ఛ వ్యాధితో బాధపడుతున్న నిందితుడు దారుణ హత్యకు పాల్పడ్డాడు. అతను మూర్ఛ పిచ్చితనంతో ఈ హత్యకు పాల్పడి ఉంటాడని నమ్మడానికి ఆధారం ఉంది. నిందితుడు మతిస్థిమితం కోల్పోయి , తాను చేస్తున్నది తప్పు లేదా చట్టానికి విరుద్ధమని తెలియకుండానే నేరానికి పాల్పడి ఉండవచ్చనే అనుమానానికి ఈ విషయాలు దారితీస్తున్నాయి. అందువల్ల , నిందితుడు అహ్మదుల్లా బిస్మిల్లాను కత్తితో శరీరం నుండి ఆమె తలను వేరు చేసి చంపాడని నేను కనుగొన్నాను , అయితే అతను చేస్తున్నది తప్పు లేదా చట్టవిరుద్ధమని అతను తెలుసుకోలేకపోయాడు. మరియు సెక్షన్ 302 , ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ కింద అతనిపై

అభియోగాలు మోపబడిన హత్య నేరానికి అతను నిర్దోషి అని మరియు నేను పేర్కొన్న నిందితులను నిర్దోషిగా విడుదల చేయాలని ఆదేశించాను.

నిందితుడికి తాను చేస్తున్న చర్య యొక్క స్వభావం గురించి తెలుసునని నేర్చుకున్న న్యాయమూర్తి ఖచ్చితంగా కనుగొన్నారు , దీనిని మేము ప్రస్తుతం ఎత్తి చూపుతున్నట్లుగా , ఉన్నత న్యాయస్థానంలోని న్యాయమూర్తులు ఏకీభవించారు. ఈ నేపథ్యంలో , ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలపై చివరి తీర్మానం ఆధారపడిన వాదనను కొనసాగించడం మాకు చాలా కష్టంగా ఉంది.

సెషన్స్ జడ్జి నిర్దోషిగా విడుదల చేసిన ఈ ఉత్తర్వుపై రాష్ట్రం హైకోర్టులో అప్పీల్ దాఖలు చేసింది. భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 84 ద్వారా అందించబడిన మినహాయింపు ప్రయోజనాన్ని పొందేందుకు నిందితుడు అని నిర్ధారించాల్సిన అవసరం ఉందని హైకోర్టులోని న్యాయమూర్తులు కూడా సరిగ్గానే ప్రశంసించారు.చర్య సమయంలో, పిచ్చి. న్యాయమూర్తులు, కేసు యొక్క ఈ అంశంపై, చెప్పారు:

“కీలకమైన క్షణానికి ముందు మరియు తర్వాత వెంటనే మానసిక స్థితి గురించి , మాకు పరిస్థితులు ఉన్నాయి, 29వ తేదీ ఉదయం ప్రతివాది ప్రవర్తన మరియు ఆ మధ్యాహ్నం అతని ఒప్పుకోలు. సెక్షన్ 84కి అవసరమైన మానసిక అస్వస్థత సిద్ధాంతాన్ని వారు స్వయంగా సమర్థించరు , అయినప్పటికీ అవి మూర్ఛ పిచ్చితో స్థిరంగా స్పష్టంగా ఉన్నాయి. ఈ హత్య అసాధారణమైన చాకచక్యంతో జరిగింది , మరియు అత్యంత నిముషమైన వివరాలపై దృష్టి సారిస్తుంది.................. ఆ సమయంలో ప్రతివాదికి అతను ఏమి చేస్తున్నాడో దాని భౌతిక స్వభావం ఖచ్చితంగా తెలుసు ; అతను ఒక కుండ పగులగొట్టాడు లేదా క్యాబేజీని బయటకు తీస్తున్నాడని అతను నమ్మలేదు , కానీ అతను 16 గంటల్లోనే ఒక మానవుడి ప్రాణాన్ని తీసుకున్నాడు, అతను తన గౌరవాన్ని నిలబెట్టుకోవడం కోసం చేసాడు. వాస్తవానికి , ఒప్పుకోలు సమయంలో ఉన్న పరిస్థితి డిప్రెషన్ లేదా బ్లాక్-అవుట్ కంటే ఉల్లాసంగా ఉంటుంది............. 28వ తేదీ రాత్రి ప్రతివాది మూర్ఛ పిచ్చిగా ఉన్నట్లు నేర్చుకున్న సెషన్స్ జడ్జి అభిప్రాయపడ్డారు. , అతను తన అత్తగారిని చంపినప్పుడు ; ఇది స్పష్టంగా నమోదు చేయబడలేదు , అయితే ఈ మూర్ఛ పిచ్చితనం కనీసం అతని ఒప్పుకోలు వరకు కొనసాగిందని అతని అన్వేషణ కూడా కనిపిస్తుంది. ఈ అన్వేషణ దానికి మద్దతు ఇవ్వడానికి ఎటువంటి ఆధారం లేనిది కాదు , లేదా దిక్కుమాలినది అని చెప్పవచ్చు ;ఇప్పటికీ, ఇది సరిగ్గా చేరుకోగలిగేది,1954 సెప్టెంబరు 29 తర్వాత వెంటనే ప్రతివాదిపై చేసిన పరిశీలనకు అనుగుణంగా ఉంటే మాత్రమే."

ఈ చట్టం తర్వాత వెంటనే వైద్య నిపుణులచే ఎటువంటి పరిశీలన జరగలేదని, అంతకు ముందు నిందితుడి మానసిక స్థితిపై అనుమానం రాలేదని వారు ఎత్తిచూపారు.ఇరువైపులా వాదనలను వివరించిన తర్వాత న్యాయమూర్తులు ఇలా ముగించారు:

"కాబట్టి I.P.C. సెక్షన్ 84 ప్రకారం చట్టం సమయంలో ఆ రకమైన మరియు మానసిక అస్వస్థతకు సంబంధించిన ఎలాంటి ఆధారాలు మా వద్ద లేవు ;కానీ చేర్చబడిన లోపభూయిష్ట మెటీరియల్‌పై, ఇది నా అభిప్రాయం ప్రకారం , ఏ విధంగానైనా అసంతృప్తికరమైన ముగింపుగా ఉండేది. ఇలాంటి సందర్భంలో , నిరూపితమైన వాస్తవాలు హత్యకు సంబంధించిన నేరారోపణకు మద్దతు ఇచ్చినప్పుడు, రక్షణ కోసం సాక్ష్యాలను జోడించాలి మరియు సూత్రప్రాయంగా , ఈ విషయంలో ఏదైనా లోపాల యొక్క ఫలితాన్ని పొందాలి."

ఈ పరిశీలనలను బట్టి , ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలకు సెక్షన్ 84ని వర్తింపజేసే విషయంలో ఉన్నత న్యాయస్థానంలోని పాండిత్యం పొందిన న్యాయమూర్తులు , సెషన్స్ జడ్జి యొక్క తీర్మానానికి భిన్నంగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది. అయినప్పటికీ, వారు కొనసాగించారు:

> "నేరం జరిగిన సమయంలో నిందితుడు మానసికంగా చాలా అస్వస్థతతో ఉన్నాడని , ఆ చర్య తప్పు అని మరియు చట్టానికి విరుద్ధమని తెలుసుకోలేని విధంగా డిఫెన్స్ బాధ్యత వహించిందని సెషన్స్ జడ్జి సంతృప్తి చెందారు.ఇప్పుడు అప్పీల్‌లో కనుగొనడం వక్రబుద్ధి అని మరియు ఆ నిర్ణయాన్ని ఎందుకు వెనక్కి తీసుకోవాలో బలవంతపు కారణాలు ఉన్నాయని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్ధారించాలి." మరియు ఈ కారణంపైనే న్యాయమూర్తులు రాష్ట్రం చేసిన అప్పీల్‌ను తోసిపుచ్చారు.

మేము ఈ ముగింపుతో లేదా అది ఆధారపడిన తార్కికంతో పూర్తిగా ఏకీభవించలేకపోతున్నాము. సెషన్స్ జడ్జి తీర్పులోని దోషం నిందితుడి తండ్రి వాంగ్మూలాన్ని పరోక్షంగా అంగీకరించడంలో అంతగా లేదని తెలుసుకున్న న్యాయమూర్తులు మెచ్చుకోవడంలో విఫలమయ్యారు – ఎందుకంటే అతను ఆసక్తిగల సాక్షి , మరియు దీని యొక్క అప్పీలుదారు. రాష్ట్రం ఖచ్చితంగా మరియు న్యాయబద్ధంగా ఫిర్యాదు చేయవచ్చు – కానీ అంచనాలు మరియు సంభావ్యతలపై ఆధారపడిన నిరూపితమైన వాస్తవాల కోసం విధిని నిర్వహించడానికి అనుమతించబడిన ప్రాతిపదికన కొనసాగితే ,

సెక్షన్ కింద మినహాయింపుకు ముందు ఏర్పాటు చేయవలసిన శాసనాన్ని క్లెయిమ్ చేయవచ్చు. అటువంటి పరిస్థితులలో నిర్దోషిగా ప్రకటించడంలో జోక్యం చేసుకోవడానికి నిరాకరించడం అటువంటి నియమం ఉనికిలో ఉన్నట్లు ఊహించినప్పటికీ జోక్యం చేసుకోవడానికి "ప్రేరేపిత కారణాలు" ఏ నియమం క్రింద కూడా సమర్థించబడదు. హైకోర్టు తీర్పులోని లోపం ఏమిటంటే , చట్టం యొక్క క్షణంలో చెప్పగలిగే దాని ఆధారంగా రికార్డులో ఏమీ లేదనే వాస్తవాన్ని విస్మరించడం జరిగింది. నిందితుడు తాను చేస్తున్నది తప్పు లేదా చట్టానికి విరుద్ధమని తెలుసుకోలేకపోయాడు.

దీనికి సంబంధించి మేము ***హెన్రీ పెర్రీ(1)***లో ఇంగ్లండ్‌లోని క్రిమినల్ అప్పీల్ కోర్టు యొక్క నిర్ణయాన్ని సూచించవచ్చు , ఇక్కడ కూడా నిందితుడికి మూర్ఛ పిచ్చిగా ఉండే అవకాశం ఉంది.వాదన రీడింగ్ సమయంలో, **C.J**., గమనించారు:

"ఈ వ్యక్తి నేరం చేసిన సమయంలో మూర్ఛ వ్యాధితో బాధపడుతున్నారా అనేది మొత్తం ప్రశ్న యొక్క ప్రధానాంశం.అలా కాకుండా ఒక వ్యక్తి 'నాకు ఒకప్పుడు మూర్ఛ వ్యాధి వచ్చింది, ఇకపై జరిగేదంతా దానికి తగ్గట్టుగానే ఉండాలి ' అని చెప్పగలిగితే అది అత్యంత ప్రమాదకరమైన సిద్ధాంతం అవుతుంది."

అప్పీలును తోసిపుచ్చుతూ ప్రధాన న్యాయమూర్తి ఇలా అన్నారు:

"ప్రతి మనిషి తెలివిగా ఉంటాడని మరియు అతని చర్యలకు విరుద్ధంగా నిరూపించబడనంత వరకు బాధ్యత వహించడానికి తగిన కారణాన్ని కలిగి ఉంటాడని భావించబడుతుంది. పిచ్చితనాన్ని స్థాపించాలంటే , ఆ చర్యకు పాల్పడే సమయంలో పార్టీ తను చేస్తున్న చర్య యొక్క స్వభావం మరియు నాణ్యతను తెలుసుకోలేని హేతుబద్ధతతో పని చేస్తుందని స్పష్టంగా నిరూపించాలి – అంటే, భౌతిక స్వభావం మరియు నాణ్యత నైతికత నుండి వేరుగా ఉంటాయి – లేదా, అతను చేసే చర్య యొక్క స్వభావం మరియు నాణ్యత అతనికి తెలిస్తే, అతను తప్పు చేస్తున్నాడనే విషయం అతనికి తెలియదు........ అయితే , జ్యూరీ ముందు వైద్యపరమైన పాత్ర ఉన్నట్లు రుజువు ఉంది , మరియు ఖైదీ స్వయంగా చేసిన ప్రకటనలు ఉన్నాయి, అతను ఎపిలెప్టిక్ ఫిట్స్‌తో బాధపడ్డాడు. అతనికి మూర్ఛ వ్యాధి సోకిందని , ప్రత్యేకించి జైలు రికార్డుల్లో కోర్టుకు మరిన్ని ఆధారాలు ఉన్నాయి.కానీ దానిని స్థాపించడం ఒక

దశ మాత్రమే ; హత్యలు చేసిన సమయంలో ఆ వ్యక్తి మూర్ఛ వ్యాధితో బాధపడుతున్నాడని చూపించాలి; మరియు అది నిరూపించబడలేదు."

ప్రస్తుత సందర్భంలో పరిస్థితి చాలా సారూప్యంగా ఉందని మేము భావిస్తున్నాము మరియు సేకరించిన పరిశీలనలు అనుకూలతతో వర్తిస్తాయి.కీలక సమయంలో నిందితుడు తన అత్తగారి గొంతు కోసి , ఆమె తలను నరికి చంపాడని సెషన్స్ జడ్జి తేల్చినందుకు కోర్టు ముందున్న సాక్ష్యాలలో ఎలాంటి ఆధారాలు లేవని మేము భావిస్తున్నాము. అతను చేస్తున్నది తప్పు అని తెలుసుకోలేకపోయాడు. తండ్రి సాక్ష్యాలు కూడా అటువంటి అన్వేషణకు మద్దతు ఇవ్వవు. దీనికి సంబంధించి కింది కోర్టులు హత్యకు దారితీసిన పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో విఫలమయ్యాయి. నిందితుడు బిస్మిల్లా పట్ల దురుద్దేశాన్ని కలిగి ఉన్నాడు మరియు అతను చూడనటువంటి రాత్రిపూట ఈ చర్యకు పాల్పడ్డాడు , నిందితుడు అతనితో టార్చ్ తీసుకొని , గోడపై నుండి స్కేల్ చేయడం ద్వారా దొంగతనం ద్వారా మరణించిన వ్యక్తి ఇంటికి ప్రవేశం పొందాడు. ఆ తర్వాత మళ్లీ , నిందితుడు ఆమెను ఆమె జీవితం నుండి బయటికి పంపిన తర్వాత ప్రదర్శించిన ఔన్నత్యం యొక్క మానసిక స్థితి ఉంది.ఇది అకస్మాత్తుగా మతిస్థిమితం లేని మూడ్‌లో చేసిన నేరం, అయితే ముందుగా జాగ్రత్తగా ప్లాన్ చేయడం మరియు అమలులో కూల్ గణనను ప్రదర్శించడం మరియు శత్రువుగా పరిగణించబడే వ్యక్తికి వ్యతిరేకంగా చేసిన నేరం.

అందువల్ల అప్పీల్ అనుమతించబడుతుంది, ప్రతివాదిపై నిర్దోషిగా విడుదల చేయబడిన ఉత్తర్వు ప్రక్కన పెట్టబడింది మరియు దాని స్థానంలో భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 302 ప్రకారం ప్రతివాది హత్యకు పాల్పడినట్లు గుర్తించడం ద్వారా భర్తీ చేయబడుతుంది. సాధారణ కోర్సులో అమానవీయ క్రూరత్వంతో చేసిన హేయమైన మరియు ముందస్తుగా చేసిన నేరానికి సరైన శిక్ష మరణశిక్షగా ఉండేది.అయితే నిందితుడిని సెషన్స్ జడ్జి నిర్దోషిగా విడుదల చేశారనే వాస్తవాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే – హైకోర్టు ధృవీకరించిన ఉత్తర్వు – నిందితుడికి జీవితాంతం కఠిన కారాగార శిక్ష విధిస్తే న్యాయం యొక్క ముగింపులు నెరవేరుతాయని మేము భావిస్తున్నాము. ఇది ఇంకా కొనసాగితే, నిందితుడు అనారోగ్యం నుంచి కోలుకునే వరకు ఆశ్రమంలో చికిత్స పొందేలా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చర్యలు తీసుకుంటుందని ప్రత్యేకంగా చెప్పనవసరం లేదు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.